

Căn Phòng Lúc Nào Cũng Khóa

Tôi có người cậu lúc trước làm trong ban bảo quản nhà thương được vài năm trước khi sự việc xảy ra. Một câu chuyện đáng ghi nhớ nhất vào thời thơ ấu của tôi, khi cậu tôi kể về sự kinh hoàng mà ông ấy gặp phải vào một đêm để rồi sau đó ông xin nghỉ việc luôn. Tôi nhớ câu chuyện này rất kỹ vì đó là dịp hiếm có, chúng tôi đã năn nỉ ông ấy kể, lúc kể ông có vẻ như đang đi vào một trạng thái xuất thần. Giọng của ông trở nên đều đều và ông cố gắng tránh bất cứ sự xúc động nào ...

Khi mới làm việc tại bệnh viện, ông để ý có một căn phòng đặc biệt trong khu bệnh thần kinh mà không bao giờ dùng đến và lại cửa phòng luôn luôn khóa chặt. Lúc nào ông hỏi thì người Giám Đốc hoặc là những người làm chung đều nói rằng "đừng thắc mắc" và họ nhanh chóng đổi sang chuyện khác. Đôi khi họ còn giả bộ không nghe ông hỏi và lơ đãng.

Vào một đêm khuya, ông thay bóng đèn điện trên trần nhà ở hành lang cách căn phòng này không xa. Gắn bóng đèn mới xong ông vừa leo xuống thang thì bóng đèn mới thay bỗng chớp chớp mấy cái rồi tắt. Ngay lúc này ông để ý thấy nhiệt độ bỗng nhiên xuống thấp và một mùi kỳ lạ từ đâu tỏa ra khắp cả hành lang như một làn khói vô hình.

Ông phải đi ngang qua cái phòng đó về khu vực chính của bệnh viện để lấy một bóng đèn khác, khi gần đến cửa phòng lúc nào cũng khóa mùi hôi thối bắt đầu nồng nặc, rồi ông nghe những tiếng lạ lùng quái gở phát ra từ chung quanh cánh cửa đó.

Lúc đầu thì có tiếng giống như ai đang hát, nhưng rồi nó trầm xuống với một giọng lầm bầm lạ lùng. Những tiếng kể tiếp, ông nghe được mang một nỗi xúc động sâu thương: có lúc như là giận dữ, có lúc thì sợ sệt. Mặc dù, không nhận ra được gì, nhưng nó nghe như tiếng bà nội đã qua đời của ông vậy.

"Mike", tiếng thân yêu quen thuộc khóc lỏn, "Cứu bà Mike, chỉ có con mới cứu được bà. Bà ở đây nè, nhanh lên Mike! Hãy nhanh lên!"

Lúc đó, cả người đều lạnh ngắt ông thấy thật bối rối, chuyện này làm sao mà xảy ra được? Bà nội đã chết hơn 20 năm rồi mà. Lúc đó người cậu lớn tuổi của tôi tự nhiên sụt sùi khóc như một đứa trẻ thơ.

Đang sau giọng nói cầu cứu của bà nội, ông còn nghe được một tiếng kỳ hoặc giống như tiếng cười giễu cợt từ một âm thanh ... không thuộc thế giới này. Như là có lực lượng nào thúc đẩy, ông đi đến định mở cửa phòng, nhưng khi vừa cầm cái nắm cửa, ông ngửi thấy mùi cháy khét rất khó chịu nơi bàn tay của ông, và nó đã để lại một vết thẹo lồi lõm mà ông phải mang theo cả cuộc đời như là một sự nhắc nhở đau lòng.

Sau đó cái nắm cửa bắt đầu tự động vặn tới vặn lui, rồi đến cả cánh cửa đều rung rinh thật mạnh, tiếp theo là tiếng đập và đá trên cánh cửa rất dữ dội như có ai (hay cái gì đó) bên kia cửa đang cố gắng phá tung cửa để đi ra.

Dưới sự việc như vậy, ông biết rằng mình phải rời khỏi chỗ này ngay lập tức, nên ông chạy nhanh như bay xuống hành lang không thèm quay đầu lại, ở sau lưng tiếng cười kỳ hoặc càng ngày càng vang lớn hơn. Khi chạy ra khỏi đến được bàn làm việc của nhân viên y tá, ông ngã quỵ xuống đất ngất xỉu.

Khi tỉnh dậy, mọi người đứng xung quanh đều ngạc nhiên không hiểu chuyện gì đã xảy ra cho ông. Khi người y tá đến sờ vết phỏng, ông đã kể lại những gì ông mới vừa chứng kiến.

Không ai dám đi một mình đến hành lang đó để dò xét, nên người Giám Đốc đã phái hai người làm việc đến đó để xem tình hình ra sao. Khi trở lại, một trong hai người được phái đi không nói gì hết, anh ta chỉ đi thẳng đến nơi máng áo chụp lấy chiếc áo khoác và lặng thinh đi thẳng ra cửa. Còn người thứ hai nói:

rằng không có chuyện gì lạ xảy ra hết, chiếc thang vẫn còn để ở hành lang như cậu tôi đã để và bóng đèn thì vẫn cháy sáng như thường.

Vài hôm sau, người được phái đi xem xét, để rồi phải nghỉ việc luôn, gọi điện thoại cho cậu tôi và nói với cậu tôi rằng ông ta cũng có một kinh nghiệm giống như vậy nhưng chỉ khác rằng tiếng của người nói bên kia cửa là tiếng của người anh của ông đã chết từ lâu. Và ông cũng nghe được những nỗi xúc động ào ạt không sao diễn tả được từ bên kia cánh cửa. Sau khi nghe xong, cậu của tôi quyết định xin nghỉ việc luôn.

Khi đến gặp người Giám Đốc để đưa đơn thôi việc, thì cậu mới biết là mình đã bị đuổi ngay đêm hôm đó, và ông còn bị cảnh cáo rằng không được nói chuyện này với bất cứ một ai.